

Гутаревич Сергій Сергійович,

студент спеціальності 7.03050901 «Облік і аудит»

обліково-економічного факультету

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці Науковий керівник: к.е.н., доцент Белей С.І.

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЯК БАЗОВИЙ ЕЛЕМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Розглядаючи теорію і практику формування облікової політики в Україні можна констатувати, що розрив між ними доволі суттєвий. Зокрема, хоч теоретичні дослідження цієї проблеми останніми роками ведуться інтенсивно, на практиці, зазвичай, обмежуються надто абстрактним і формальним наказом по підприємству, який не в змозі охопити всю багатогранність аспектів формування облікової політики.

Питання облікової політики підприємства як базового елемента організації обліку на підприємстві розглянуто у вітчизняних літературних джерелах. Теоретичні й практичні аспекти даного питання відображено в роботах учених і фахівців: О.Р. Охрамович, Т.О. Петухова, Н.В. Піскунова, Т.В. Розіт, І.М. Святенко, М.О. Юнацький та ін.

Метою дослідження є визначити особливості облікової політики підприємства як базового елемента організації обліку на підприємстві.

Оскільки, облікова політика підприємства передбачає альтернативність у виборі принципів, методів та процедур бухгалтерського обліку, то, насамперед, облікова політика і підлягає постійним змінам внаслідок зміни законодавчої бази. Бухгалтерський облік на кожному підприємстві ґрунтується на відповідному нормативно-правовому забезпеченні: законах і підзаконних актах (положеннях, інструкціях, вказівках, рекомендаціях, наказах тощо), які безпосередньо регулюють організацію бухгалтерського обліку і звітності, а також вимоги фінансового й господарського права (табл. 1) [5, 96].

Тому ступінь свободи конкретного підприємства у формуванні облікової політики, як зазначають науковці, законодавчо обмежений державною регламентацією бухгалтерського обліку у вигляді переліку методик й облікових процедур. Однак передбачаються припустимі альтернативні варіанти, і підприємство має можливість вибору конкретних способів оцінки, калькулювання, складу бухгалтерських рахунків тощо.

Згідно зі ст. 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1] від 16.07.99 р. № 996 - XIV облікова політика – сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. На відміну від визначення облікової політики, яке наведене в МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки», національний стандарт не враховує в визначенні домовленості й практику, що є зовнішніми емпіричними факторами, які визначають для конкретних економічних умов перелік принципів фінансової звітності і їхній зміст.

На міжнародному рівні облікова політика регламентується Міжнародними стандартами фінансової звітності (МСФЗ) та Міжнародними стандартами фінансового обліку (МСБО).

В міжнародній практиці обліковій політиці присвячено Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки». Особливістю МСФЗ є те, що вони дають набагато більше свободи бухгалтерам стосовно

формування облікової політики. Зокрема, немає затвердженого плану рахунків. Він є частиною облікової політики і може складатись за професійним судженням бухгалтера. А також, період, в якому потрібно відобразити господарську операцію, обирається на вільний розсуд бухгалтера. Окрім того, МСФЗ не регламентують структуру наказу про облікову політику [2, 192].

Таблиця 1

Юридичне регулювання облікової політики

Вид правового акту	Питання, які розкриває акт
Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»	Правові основи визначення та організації облікової політики на підприємствах: - визначення терміну «міжнародні стандарти фінансової звітності» - визначення порядку застосування міжнародних стандартів
Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»	Розкриття інформації про облікову політику в примітках до фінансової звітності підприємства
Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах»	Внесення змін до облікової політики підприємства
Лист Міністерства фінансів України «Про облікову політику»	- відображення в розпорядчому документі (наказі) обраних методів, принципів і процедур); - внесення змін до облікової політики; - розкриття інформації про облікову політику в примітках до фінансової звітності

Допоки П(С)БО «Облікова політика підприємства» не запроваджене, слід спиратись на професійне судження бухгалтерів, що передбачено МСБО 8 п.10: «у випадку відсутності стандарту або тлумачення, які конкретно застосовуються до операції, іншої події або умови, управлінський персонал має застосовувати судження під час розробки та застосування облікової політики, що приводить до інформації, яка є доречною для потреб користувачів з прийняття економічних рішень; достовірною...». А також згідно МСБО 8 п.12 потрібно враховувати: «професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тою мірою, якою не суперечать стандартам та тлумаченням» [5, 97].

Отже, бухгалтерський облік повинен здійснюватись відповідно до чинних законодавчих актів, тільки у такому випадку буде забезпечено єдність методології обліку та одержання звітної інформації. Нормативно-правове регулювання облікової політики здійснюється на різних рівнях, проте досліджено що законодавча база в сфері облікової політики потребує суттєвого вдосконалення з огляду на відсутність нормативного акту, що регулює процес формування облікової політики.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність: Закон України, затверджений Постановою Верховної Ради України від 16.07.99р. №996-XIV //Бухгалтерський облік і аудит. – 1999, №6. – С.9-14.
2. Охрамович О.Р. Теоретичні і практичні аспекти формування облікової політики підприємств в сучасних умовах господарювання / О.Р. Охрамович // Актуальні проблеми економіки. - 2013. - № 5. - С. 190-194.
3. Петухова Т.О. Роль облікової політики в системі економічної безпеки підприємств / Т.О. Петухова // Вісник економіки транспорту і промисловості. - 2013. - Вип. 43. - С. 167-

4. Піскунова Н.В. Принципи формування облікової політики та чинники впливу на її вибір / Н.В. Піскунова // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Економіка. - 2013. - Вип. 23. - С. 174-177.

5. Розіт Т.В. Облікова політика та проблеми її формування на вітчизняних підприємствах у контексті міжнародних стандартів фінансової звітності / Т.В. Розіт // Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки. - 2013. - № 4. - С. 96-100.

6. Святенко І.М. Елементи облікової політики підприємств / І.М. Святенко // Науковий вісник НЛТУ України. - 2013. - Вип. 23.16. - С. 277-283.

7. Юнацький М.О. Сучасний стан нормативно-правового забезпечення формування облікової політики / М.О. Юнацький. // Економічні науки. Сер. : Облік і фінанси. - 2013. - Вип. 10 (1).

Жанна Гуцул,

студентка спеціальності "Облік і аудит" Буковинський державний фінансово-економічний університет, м. Чернівці

Науковий керівник: к.е.н. Колосінська М.І.

УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В СИСТЕМІ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Одним із ключових факторів виробництва є трудові ресурси. У сучасних умовах саме трудові ресурси розглядають як найбільш коштовний капітал, яким володіє підприємство. Науково-технічний прогрес і пов'язане з ним різке збільшення частки наукомістких технологій обумовлює ріст вимог до професійних, соціально-психологічних якостей і культурного рівня працівника. Ефективне управління трудовими ресурсами як особлива функція діяльності, пов'язана з найманням працівників, їхнім навчанням, оцінкою й оплатою їхньої праці, є важливою передумовою для ефективного функціонування виробництва, що зумовлює актуальність теми дослідження.

Дослідженню даної проблеми присвячені праці багатьох зарубіжних і вітчизняних науковців, у яких аналізуються проблеми оцінювання й управління людськими ресурсами, а саме: О.Борисової, П.Журавльова, В.Іванова, В.Воронкової, О.Бабича, В.Князева, Н.Коломінського, О.Крушельницької, Д.Мельничука, О.Леонова, Б.Литвака, Д.Майерса, М.Мельника, В.Патрушева, В.Пугачова, В.Травіна та інші.

Метою роботи є вивчення основних теорій та концепцій управління персоналу, що відповідають вимогам підприємств.

Кожна людина індивідуальна, тому до кожного необхідний особливий підхід. Практика переконує, що результати роботи підлеглих багато в чому зумовлюються характером відносин з керівником. Управління людськими ресурсами це система взаємозалежних організаційно економічних і соціальних заходів з метою створення умов для нормального функціонування, розвитку й ефективного використання потенціалу робочої сили на рівні підприємства. [2, с. 344].

Серед основних принципів концепції використання трудових ресурсів можна виділити наступні :

- забезпечення єдності керівництва – підлеглі одержують накази тільки від одного